

IBA OBLÁTKA, ALEBO JE JEŽIŠ SKUTOČNE PRÍTOMNÝ V EUCHARISTIÍ?

Možno by to stálo za anketu – rovno pred kostolom po nedeľnej omši sa pekne spýtať ľudí jedného po druhom, či veria v prítomnosť Ježiša v hostii. Pretože mňa ovalil názor nie práve nedeľných kresťanov.

Vieme, čo robíme?

Je to klasický pohľad v druhej tretine svätej omše: dlhý rad, pokojne sa posúvajúci dopredu ku kňazovi. Každý sám predstúpi, pootvorí ústa a na kňazovo: „Telo Kristovo,“ odpovie: „Amen,“ a kňaz mu položí do úst malú bielu oblatku. Hotovo. Tu sa otáčame a vraciame sa do lavice či na svoje miesto. Ale vieme, čo sme vlastne dostali?

Od dôb prípravy na prvé sväté prijímanie prešlo u mnohých z nás už príliš veľa času a možno sme ani vtedy dobre nedávali pozor (alebo tomu už vtedy neporozumeli). Alebo sme jednoducho ono rozdávanie bielych hostií vzali „technokraticky“ ako súčasť liturgie s tým, že sa to jednoducho robí, ide tam väčšina ľudí, treba byť vyspovedaný v

milosti posväcujúcej, a hlbším zmyslom sme sa príliš nezapodievali. (Možno rovnako ako aj pri svojej viere.)

Možno sme špekulovali nad tým, ako to vlastne je, a nemal nám to kto riadne vysvetliť. Možno sme sa hanbili opýtať svojho kňaza. Možno práve preto sme potom takí nesvoji, keď je vyložená Eucharistia k poklone: Čo mám teraz robiť? Do úst nedostanem, pozeráť sa na to biele koliesko v zlatom obkľúčení?

Takže, znovu: Čo sa deje, keď kňaz premieňa? A čo v okamihu, keď prijímam Eucharistiu?

Zrak môj i chuť chceli by ma oklamať...

Svätý Tomáš Akvinský nebol hocikto – mal toho v hlave naloženého viac ako väčšina ľudí toho času, ba možno aj tohto. A napriek tomu sa musel dostať k tajomstvu Ježišovej prítomnosti v Eucharistii premýšľaním. Onú pamätnú vetu z nadpisu (a vôbec celú pieseň známú v JKS pod číslom 270) vyslovil po tom, čo ono tajomstvo aspoň trochu odhalil rozumom, a žasol nad vynachádzavosťou Božejlásky.

A rovnako ako nám, ani jemu neboli na pomoci ani oči, ani jazyk: pretože jeho oči, rovnako ako tie naše, videli len čisto pšeničnú oblatku a takisto chutila. Ako teda uveriť, ako prísť na to, že Ježiš je skutočne prítomný v tomto kúsku chleba?

V Katechizme Katolíckej cirkvi sa odvolávajú na svätého Tomáša Akvinského v súvislosti s prítomnosťou Krista v Eucharistii: „Nie je možné zmyslami vnímať, že je v tejto sviatosti prítomné pravé telo a pravá krv Krista,“ hovorí svätý Tomáš, „ale iba vierou, ktorá sa opiera o Božiu autoritu“ (porovnaj KKC, 1381). Rovnako ako my pri prijímaní Eucharistie, ani on necítil nič, čo by vyzeralo a chutilo ako telo alebo krv – ale veril, že všetko to, čo Ježiš povedal o Eucharistii a jej slávení, je pravda.

To isté sa očakáva od nás tak, ako nám to aj každý kňaz stále hovorí na konci po premenení chleba a vína počas eucharistickej modlitby: „Hľa, tajomstvo viery!“ Bez viery v pravdivosť Ježišových slov, napríklad tých: „Kto je moje telo a pije moju krv, má v sebe život a ja ho vzkriesim v posledný deň,“ (Jn 6, 54) nie je možné ani čerpať silu z prijímania Eucharistie – pretože bez viery v reálnu prítomnosť Ježiša v nej to pre nás stále bude len súčasť „folklóru“ omše.

Katechizmus Katolíckej cirkvi hovorí, že na prijímaní Eucharistie by sa mal zúčastniť iba ten, kto verí, že prijíma premenené telo a krv Kristovo (porovnaj KKC, 1355). Teda bez viery je to „len“ oblátka, s vierou je to živý chlieb, ktorý nás posilňuje tu v časnom živote a pripravuje na večný.

Prečo to Boh urobil takto?

Dívame sa a nerozumieme. Nič sa predsa nemení: hoci kňaz vysloví slová premenenia, pred nami je stále biela hostia a v kalichu víno s pár kvapkami vody. Ako uveriť, že Boh je tam? Že Ježiš vstupuje do podstaty chleba a vína v každom platnom premenení, že k nám potom prichádza rukami kňaza?

Pochybností o tom, že Eucharistia je skutočným telom a krvou Krista, bolo dosť – a aj na ne sú odpoveďou početné eucharistické zázraky, pri ktorých znovu aj najmodernejšie vedecké postupy dokázali, že to, čo sa javilo pôvodne ako biely pšeničný chlieb, je po premenení kusom svaloviny ľudského srdca, a to, čo sa javilo ako víno, sa stalo zrazenou časťou ľudskej krvi. O celom fenoméne týchto zázrakov by sme mohli rozprávať dlho – a je neuveriteľné, ako Ježiš aj týmto spôsobom odpovedá na ľudskú pochybnosť (a to aj z radov svojich zasvätených služobníkov).

Eucharistické zázraky, možno ste už o nich počuli, nám potvrdzujú to, že Boh bojuje o našu vieru a ukazuje, že jeho prítomnosť v kúsku chleba - v Eucharistii - je reálna. (pokračujte čítanie v ďalšom článku)

Boh je Boh: a preto pre neho nie je problém urobiť to, čo svätý Tomáš Akvinský nazval transsubstanciáciou (teda pretvorenie, premenenie podstaty veci bez zmeny jej vonkajšieho zjavu). Boh proste vchádza celý do chleba a vína, aby ho zmenil na sa, na svoje telo a krv. Môže to urobiť, aj keď tomu celkom nerozumieme. Prečo to tak robí?

Keď Ježiš opúšťal apoštolov, prisľúbil im, že

bude stále s nimi a že majú sláviť poslednú večeru na jeho pamiatku – nešlo však o sentimentálne pripomínanie si skvelých časov s Ježišom. Táto večera mala byť zdrojom nadšenia a novej sily prinášať jeho lásku a zvesť o nej ďalej svojím životom – a to práve cez prijímanie Eucharistie. Boh vedel, že ľudia sú príliš slabí na to, aby dokázali milovať takým spôsobom, ako miloval a miluje on. Vedel aj o pokušení diabla a zároveň veľmi túžil a túži, aby každý dosiahol večnosť, aby sa znovu vrátil po konci pozemského života k nemu. V tejto vynachádzavej láske našiel spôsob, ako to urobiť, ako znovu sprítomňovať svoju obeť na kríži a jej moc práve pri slávení Eucharistie. Nevie, komu z nás by sa žiadalo ísť na bohoslužby, kde by musel jesť surové mäso a piť krv... hoci obeť Ježiša Krista bola o obeť tela a krv tam tiekla. Boh hľadal spôsob, ako sa priblížiť k svojim bez toho, aby to bolo pre nás nechutné alebo neprijateľné: a našiel ho v najobyčajnejších „stravných jednotkách“ toho času, v nekvasenom chlebe a víne. Táto Božia múdrosť sa ukázala ako nadčasová: chlieb a víno sa ešte nikomu neprejedli a napriek tomu sú súčasťou každej dobrej hostiny – ktorou má byť eucharistické slávenie vždy ako vďakyvzdanie za dar vykúpenia!

Božia jemnocitná láska k nám teda chcela posilňovať, ale nie vyrušovať, byť prirodzená a jemná, pritom silná

a účinná. Jednoducho a dobre: veľmi mu na nás záležalo a záleží!

Preto, až pôjdeš na svätú omšu, choď tam s vďačnosťou a nadšením zo svojho láskavého Boha... s vierou, že on je skutočne prítomný v Eucharistii, pretože nikdy neklamal a vždy tu bol pre nás! Skloň sa pred vynachádzavosťou Lásky, ktorá sa dokázala takto pokoriť, aby sa mohla priblížiť k tebe prirodzene. Stále ho chváľ za tento dar, ktorý ťa v okamihu prijímania približuje k nebu a dáva ti milosť byť človekom, akým by si nikdy nebol sám svojimi silami.

Každým prijímaním ťa Boh premieňa na svoj obraz. Môžeš mlčať, môžeš nechápať rozumom, no neprestaň veriť v jeho skutočnú prítomnosť a neprestaň ho chváliť za dar, ktorý nezaslúžene dostávaš.

Ježiš je tu. Kvôli tebe, kvôli mne, kvôli nám. Nie je to iba oblátka! Boh je tu, znižuje sa. Poďme, klaňajme sa mu, ale to najdôležitejšie je, aby sme ho prijímali, vždy keď sa na slávení Eucharistie (sv. omši) zúčastňujeme. Prijímanie vedie ku klaňaniu a najmä k službe iným. Tak ako sa on láme za nás, tak sa my (ja) - Kristovo telo (Cirkev) - máme lámať v službe iným.

autor: Mária Kohutiarová/www.slovoplus.sk,
doplnil: Peter Repiský, kňaz

EUCHARISTICKÉ ZÁZRKY UZNANÉ CIRKVOU

Zázraky vo všeobecnosti dokazujú, že musí existovať niečo viac ako len prirodzený zákon a nie všetko sa dá vysvetliť pomocou vedy a techniky. Eucharistických zázrakov vo svete je veľa, my si priblížime dva, ktoré sú zaujímavé vedeckými dôkazmi – Lanciano a Sokolku.

Lanciano

POVZBUDENIE PÁPEŽA FRANTIŠKA O EUCHARISTIÍ

Jeden z najznámejších eucharistických zázrakov sa stal v talianskom meste Lanciano. Okolo roku 750 tam žil baziliánsky mních, ktorý pochyboval o tom, že je Ježiš naozaj prítomný v Eucharistii. Modlil sa a úprimne zveroval Bohu svoje pochybnosti. Keď tak raz slúžil omšu, tak sa hostia naozaj premenila na telo a víno na krv. Boh vypočul jeho modlitbu a upevnil jeho vieru. V rokoch 1970 – 1971 nariadil preskúmanie premenenej hostie a piatich hrudiek zrazenej krvi pápež Pavol VI. Vedecký výskum prebiehal pod vedením profesora Odoarda Linola, ktorý potvrdil, že hostia sa premenila na kúsok ľudského srdcového svalu. Na základe poznatkov vedy je nevysvetliteľné, že kúsok svalu a päť hrudiek zrazenej krvi vydržali celé storočia bez akýchkoľvek konzervačných látok a technik. Zaujímavý je aj fakt, že v čase, keď došlo k zázraku, nebolo možné, aby niekto s vtedy dostupnými pomôckami odrezal taký tenký kúsok svalu.

Pri skúmaní hrudiek krvi dokázali vedci určiť aj krvnú skupinu AB, teda rovnakú ako na Turínskom plátne. Ďalším nevysvetliteľným javom je hmotnosť hrudiek krvi. Každá jedna váži 15,85 gramu, presne tú istú hmotnosť majú však aj všetky spolu a akákoľvek ich kombinácia.

autor: Veronika Zamkovská

Tieto články môžete čítať vďaka webu:

www.slovoplus.sk

Tlačený mesačník

aj v našom kostole.

Slovo+
POŽEHNANÉ ČÍTANIE

„Vezmite, toto je moje telo“. A neskôr: „Toto je moja krv novej zmluvy, ktorá sa vylieva za všetkých“ (Mk 14,22.24). Je to práve silou tejto zmluvy lásky, že sa kresťanská komunita zhromažďuje každú nedeľu, a každý deň, okolo Eucharistie, sviatosti vykupiteľskej obety Krista. Príťahovaní Jeho skutočnou prítomnosťou, kresťania ho uctieujú a kontemplujú v pokornom znaku chleba, ktoré sa stalo Jeho Telom.

Zakaždým, keď slávime Eucharistiu, skrze túto sviatosť, ktorá je tak jednoduchá no zároveň tak majestátna, zakúšame Novú zmluvu, ktorá vytvára plnosť spoločenstva medzi Bohom a nami. Ako zúčastnení na tejto Zmluve, hoci malí a úbohí, spolupracujeme na budovaní dejín, tak ako ich túži mať Boh. Kvôli tomu, každá eucharistická slávnosť, zatiaľ čo predstavuje akt verejného kultu Boha, odkazuje na život a konkrétne udalosti našej existencie. Keď sa živíme Telom a Krvou Krista, pripodobňujeme sa Jemu, dostáva sa do nás jeho láska, ale nie pre to, aby sme ju žiarlivo udržiavali v nás, ale aby sme ju mohli zdieľať s ostatnými. Táto logika je zapísaná v Eucharistii. Prijímame do seba jej lásku a zdieľame ju s ostatnými. Toto je logika Eucharistie. Počas nej totiž kontemplujeme Ježiša v lámanom a dávanom chlebe, v Krvi vyliatej pre našu spásu. Predstavuje prítomnosť, ktorá v nás ako oheň spaľuje egoistické správanie, očisťuje nás od sklonu dávať iba vtedy, keď sme dostali, a rozohňuje v nás túžbu stať sa tiež, v jednote s Ježišom, lámaným chlebom a krvou vylievanou za našich bratov.

Preto je slávnosť Corpus Domini tajomstvom Kristovej príťažlivosti i premeny v Neho. Je tiež školou konkrétnej, trpezlivej a obetavej lásky, ako Ježiš na kríži. Učí nás stať sa viac ústretovými a ochotnými voči tým, čo hľadajú pochopenie, pomoc, povzbudenie, a čo sú odsúvaní na okraj a sami. Ježišova živá prítomnosť v Eucharistii je ako brána, otvorená brána medzi chrámom a ulicou, medzi vierou a dejinami, medzi Božím mestom a mestom človeka.

MÁME HLAD, PANE...

O chvíľu sa zdvihneme a pristúpime k hostine na oltári, aby sme sa nasýtili Chlebom života, nasledujúc tak Pánov príkaz: «Kto prichádza ku mne, nikdy nebude hladovať, a kto verí vo mňa, nikdy nebude žízniť» (Jn 6,35). Pán od nás žiada jednu jediná vec: prísť k nemu. Pozýva nás vydať sa na cestu, pohnúť sa, vyjsť zo seba. Vyzýva nás kráčať smerom k nemu, aby sme sa mohli podieľať na jeho vlastnom živote a jeho vlastnej misii. «Poďte ku mne», hovorí nám Pán: neznamená to len premiestniť sa z jedného miesta na druhé, ale schopnosť nechať sa zachytiť, nechať sa premeniť jeho Slovom v našom robení rozhodnutí, v cítení, v prioritách, aby sme sa odvážili konať ako on a hovoriť rovnakým jazykom ako on, «jazykom chleba, ktorý hovorí o nehe, spoločensťve, štedrej oddanosti k iným» (J. M. Bergoglio, Homília na slávnosť Corpus Christi,

Buenos Aires, 1995), o láske konkrétnej a hmatateľnej, lebo je to jazyk každodennosti a reality.

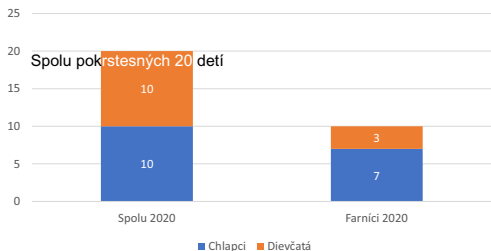
Pri každej Eucharistii sa sám Pán láme v chlebe a rozdáva sa a pozýva i nás, aby sme sa lámali spolu s ním, a tak sa podieľali na zázraku rozmnoženia, ktoré chce dosiahnuť do každého kúta v tomto meste, v tejto krajine, v tejto zemi, a dotknúť sa ho trochu nehya súcitu.

Hlad po chlebe, hlad po bratstve, hlad po Bohu. Toto všetko veľmi dobre poznala Matka Tereza, ktorá sa rozhodla založiť svoj život na dvoch pilieroch: na Ježišovi stelesnenom v Eucharistii a na Ježišovi stelesnenom v chudobných! Na láske, ktorú dostávame, a láske, ktorú dávame. Dva nerozlučiteľné piliere, ktoré boli príznačné pre cestu Matky Terezy, uviedli ju do pohybu, lebo aj ona túžila uhasiť svoj hlad a smäd. Prichádzala k Pánovi, a zároveň tým prichádzala k odvrhnutým, nemilovaným, opusteným a zabudnutým bratom; prichádzala za bratmi, a našla v nich Pána... Vedela totiž, že «láska k Bohu a láska k blížnemu sa prelínajú: v najmenšom bratovi nachádzame samého Ježiša a v Ježišovi Boha» (Benedikt XVI., Encyklika Deus caritas est, 15); táto láska mohla ako jediná uhasiť jej hlad.

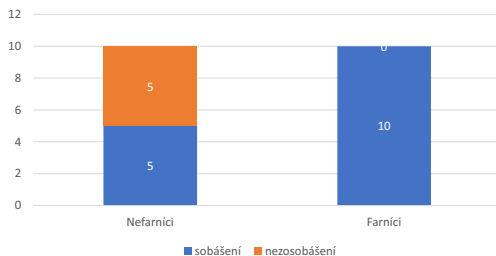
Drahí bratia, dnes vzkriesený Pán ďalej kráča medzi nami, tam, kde prebieha každodenný život. On pozná náš hlad a znova nám hovorí: «Kto prichádza ku mne, nikdy nebude hladovať, a kto verí vo mňa, nikdy nebude žízniť» (Jn 6,35). Vzajomne si jeden druhému pomôžeme postaviť sa na nohy a zažiť hojnosť jeho lásky; nechajme, nech nám on v oltárnej sviatosti a vo sviatosti bratskej lásky uhasí náš hlad a smäd.

ŠTATISTIKA A VÝDAVKY FARNOSTI ZA ROK 2020

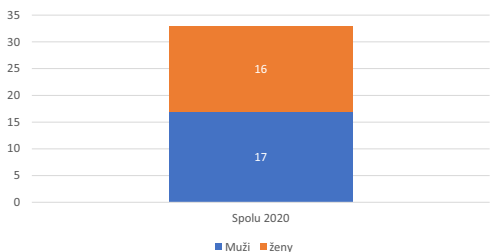
Krsty 2020

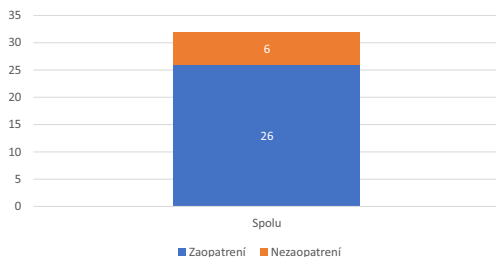
Rodičia krstencov

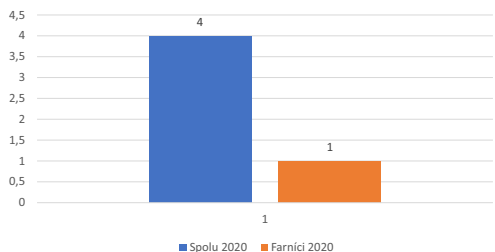
Pohreby

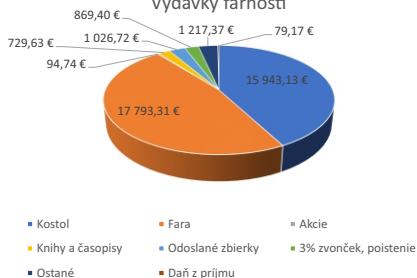
Zaopatrení/nezaopatrení

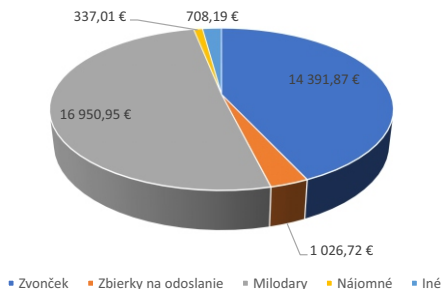
Sviatosť manželstva

Výdavky farnosti

Príjmy farnosti

Výdavky na faru okrem i.:

rekonštrukcia kuchyne (stierky, zníženie stropu, vylíatie novej podlahy, nivelačná vrstva - 2 krát, vinylová podlahy, svetlá), výmena nábytku a spotrebičov, rekonštrukcia podlahy v spoločenskej miestnosti (vylíatie podlahy, nivelačná vrstva - 2 krát, vynilová podlahy), kancelárske výdavky (tonery, papiere, ...), energie. **Výdavky na kostol** okrem iného: Oprava organa 7500,- €. Ďakujeme za vašu podporu!

FARSKÉ OZNAMY PO 4. NEDELI V CEZROČNOM OBDOBÍ

Pondelok	1. 2.	Pondelok 4. týždňa v Cezročnom období + Stanislav Košút (236)
Detvianska Huta		
Utorok	2. 2.	OBETOVANIE PÁNA(sviatok)
Látky		Za zdravie a BP pre rod. Hrončekovú, Házuchovú a Puškárovú
Streda	3. 2.	Streda 4. týždňa v Cezročnom období(Sv. Blažej biskup a mučeník Iš.)
Detvianska Huta		+ Milan Suja a krstní rodičia (156)
Prvý štvrtok	4. 2.	Štvrtok 4. týždňa v Cezročnom období DEŇ MODLTIEB ZA DUCHOVNÉ POVOLANIA
Látky		+ Anna, Ondrej Poliakoví a + z rod. Nosálovej (126)
Prvý piatok	5. 2.	Sv. Agáty, panny amučenice (spomienka)
Detvianska Huta		+ z rodiny Blažekovej, Šulekovej, Petronela Matuška, Žiak a Mária Krnáčová
Prvá sobota	6. 2.	Sv. Pavla Mikiho aspoľovníkov, mučeníkov (spomienka)
Detvianska Huta		Za BP a dary Ducha Svätého pre členov Ružencového bratstva
Prvá nedeľa	7. 2.	✘ 5. NEDEĽA CEZROČNOM OBDOBÍ
Detvianska Huta		Za farníkov

OSTATNÉ OZNAMY A INFORMÁCIE:

♦Vďaka za spoločenstvo modlitby počas uplynulého týždňa v našich rodinách. Vďaka za spoločenstvo na biblickom stretnutí. Sledujte našu Facebookovú stránku a stránku farnosti, kde sa nachádzajú vždy nové informácie a inšpirácie pre život.

♦V utorok večer o 18:00 hod. vás pozývam na on-line Biblické stretnutie. Bližšie informácie ako sa prihlásiť sa nachádzajú na Facebookovej alebo webovej stránke farnosti, či stačí len skopírovať tento link: meet.google.com/vra-owmd-aae

♦Všetky fyzické stretnutia sú naďalej zrušené. Ak teda potrebujete niečo súkromne, ozvite sa mi. Budem sa snažiť pomôcť, v čom budem môcť.

♦Ďakujem za Vašu štedrosť pri podpore našej farnosti. Zvonček v D. Hute bol 46,56 €, Bohuznámi prispeli na farský účet 2x20,-€ a 2x30,- €. Nech vám to náš dobrý Boh odmení.

♦Sme vďační za každú podporu farnosti. V čase obmedzení ju môžete podporiť aj prostredníctvom farského účtu s poznámkou „milodar“, (SK77 0900 0000 0000 7162 8655) a do kostolných pokladničiek. Prípadne naskenujte vo vašej bankovej aplikácii tento QR kód. Nasledujúce dni bude prebiehať zbierka pre potreby farnosti a na vyplatenie el. energie. Do poznámky uveďte „pre potreby farnosti“.

♦V kostole nájdete nové Katolícke noviny, prípadne i januárové vydania časopisu Slovo medzi nami, Posol (tí ktorí ho máte objednaný) Slovo +, knihu: Rodina, domáca Cirkev.

♦Milodary za sv. omše, ktoré slúžim podľa farských oznamov, môžete poselať na účet číslo: SK88 8360 5207 0042 0082 8900 alebo ich vhodte v obálke do pokladničky v kostole s nápisom: „za sv. omšu.“ Ďakujem za vašu štedrosť.

PRV BY SQUARE

#Pápež František | Modlitba so Svätým písmom (audiencia)

Slová Svätého písma nie sú napísané, aby zostali uväznené na papyruse, pergamene alebo papieri, ale aby boli vypočuté človekom, ktorý sa modlí, tým, že im dáva kľičiť vo svojom srdci. Božie slovo prichádza do srdca. Katechizmus uvádza takto: «Čítanie Svätého písma má sprevádzať modlitba, aby sa nadviazal rozhovor medzi Bohom a človekom» (KKC, 2653). Bibliu nemožno čítať ako nejaký román, musí to sprevádzať modlitba. Takto ťa modlitba vedie, pretože je to dialóg s Bohom.

Ten biblický verš bol napísaný aj pre mňa, pred mnohými stáročiami, aby mi priniesol slovo od Boha. Bol napísaný pre každého z nás. Všetkým veriacim sa pritrafí nasledovná skúsenosť: pasáž Písma, vypočutá už toľko krát, ku mne jedného dňa znenazdajky prehovorí a osvetlí nejakú situáciu, ktorú prežívam. Ale je potrebné, aby som v ten deň bol pri stretnutí s týmto Slovom. Aby som bol tam; načúvajúcí Slovu.

Každý deň Boh prechádza a zasieva semiačko do pôdy nášho života. Nevieme, či dnes nájde pôdu nehostinnú a trnistú, alebo úrodnú pôdu, ktorá tomu výhonku dá vzrast (porov. Mk 4,3-9). Záleží na nás, na našej modlitbe, na otvorenom srdci, s akým pristupujeme k Písmu, aby sa stalo pre nás živým Božím slovom. Boh prechádza, neustále, prostredníctvom Písma. A zopakujem, čo som povedal minulý týždeň, čo hovorieval sv. Augustín: „Mám strach, že by Boh prešiel“. Strach z čoho? Že by som ho nepočul; že by som si neuvedomil, že je to Pán.

Prostredníctvom modlitby sa deje niečo ako nové vtelenie Slova. A my sme tými „svätostánkami“, v ktorých Božie slová chcú byť prijaté a uchované, aby mohol navštíviť svet. Preto je potrebné pristupovať k Biblii bez postranných úmyslov, bez jej účelového využívania. Veriaci nehľadajú vo Svätom písme podporu pre svoje vlastné filozofické a morálne vízie, ale preto, že dúfa v stretnutie; vie, že tie slová boli napísané v Duchu Svätom, a že preto v tom istom Duchu musia byť prijaté, musia byť pochopené, aby sa uskutočnilo stretnutie.

Mne trochu vadí, keď počujem kresťanov, že recitujú biblické verše ako papagáje. „Ach áno, Pán hovorí... chce to takto...“ Ale stretol si sa s Pánom v tom verši? Nie je len záležitosť pamäti: je to vec pamäti srdca, tej, čo ťa otvára stretnutiu s Pánom. A to slovo, ten verš, ťa povedie k stretnutiu s Pánom. My teda čítame Písmo, aby ono „čítalo nás“. A je to milosť, môcť sa spoznať v tej či onej postave, v tej či onej situácii. Biblia nie je napísaná pre neurčité ľudstvo, ale pre nás, pre mňa, pre teba, pre mužov a ženy z mäsa a kostí, mužov a ženy, ktorí majú meno a priezvisko, ako ja, ako ty. A Božie slovo, presiaknuté Duchom Svätým, keď je prijaté s otvoreným srdcom, nenecháva veci tak ako predtým, nikdy. Niečo sa zmení. A toto je tá milosť a sila Božieho slova.

Kresťanská tradícia je bohatá na skúsenosti a reflexie o modlitbe so Svätým písmom. Osobitne sa uvádza metóda „lectio divina“, ktorá vznikla v mníšskom prostredí, ale dnes sa už praktizuje aj kresťanmi vo farnostiach. Ide predovšetkým o čítanie biblického úryvku s pozornosťou, ba viac, povedal by som „s poslušnosťou“ voči textu, aby sa porozumelo tomu, čo znamená v sebe samom.

Následne sa vstúpi do dialógu s Písmom tak, že sa tie slová stávajú podnetom na meditáciu a modlitbu: stále zotrúvajúc verne pri texte, začnem sa pýtať sám seba, čo „hovorí mne“. Je to delikátny krok: nemáme sklznúť do subjektivistických interpretácií, ale držať sa v živej brázde Tradície, ktorá spája každého z nás so Svätým písmom.

A posledným krokom pri lectio divina je kontemplácia. Tu slová a myšlienky prenechávajú miesto láske, ako medzi zamilovanými, ktorým neraz stačí hľadať na seba v tichu. Biblický text zostáva, ale ako zrkadlo, ako ikona na kontemplovanie. A takto je tu dialóg.

